samostojni Špilančev Jaka bili lepo tiho in si izvajanja govornikov vzeli k srcu, pa so nekaj godli in mrmrali, k besedi se itak niso upali oglasiti, zdaj pa so morali od žensk slišati take, da se je vse smejalo. Trobendolski dohtar Poldek, ki so tudi hud slabostojnež, pa so jo rajši prej popihali. Po pozni maši pa sta imela javen shod dva socialista iz Trbovelj. Le par Obrezov in Kantužarjev je verno poslušalo visoko modrost in učenost nekega Arha. Naša dekleta in žene pa so stala na straži. Kaj bo ta povedal? Od začetka je šlo precej dobro zoper kapitalizem in militarizem. Zdaj pa pride klerikalni zmaj in ženske so ušesa povzdignile. «Duhovniki so bili krivi vojske, ker so žegnali kanone in zvonove šenkali — se glasi visoka modrost govornikova in par rudarjev je prikimalo. Pa ob enem je že tudi treščilo in govornika je vrglo kmečko dekle s stopnice v blato — padel je brez žegnanega kanona — in začel se je boj, frčale so fižolnice, socialisti pa so mesto žegnanih ročnih granat metali blato, dokler niso premagani popihali v bližnjo gostilno si jezo hladit. Dekleta in žene so ostale zmagovalke. «Per moj keršen . . . to so hudičeve babe! — Bog nas varuj takih, rajši ostanem ledik«, so ječali socialisti. Pa bolj še bodo ječali 18. marca, ko noben človek, ki ima vsaj trohico pameti, ne bo vrgel krogljice v njihovo škrinjico, ampak v drugo, ki je naša in bo pošteno zmagala.

Ob znanem Gregorjevem shodu zoper kugo in nalezljive bolezni v Breznem dne 12. marca vtihotapljeni shod Samostojne stranke je dokazal, da je ista v Drav. dolini in na Pohorju — volilci so bili zaradi običajne cerkvene slovesnosti in sejma iz vseh obdravskih far navzoči — zelo slabostojna. Ob 11. uri napovedani javni shod pri vsestranskem županu g. Jenčiču se je poskušal vršiti ob 1. uri popoldne. Ogorčeno, v draginji in pomanjkanju trpeče ljudstvo je vztrajalo s krepkimi medklici in s tem preprečilo, nastop govornikov (gg. Iršič in Zabovnik). Vladni zastopnik je po glasovanju ugotovil, da je ogromna večina poslušalcev odločno nasprotna samostojnežem. Vsled tega je moral javni shod zaključiti. Iz vseh grl je ljudstvo zaorilo mogočno: Živel dr. Korošec!

Radikalni pust v Mozirju dne 11. marca se je dobro obnesel, občinstvo je bilo jako zadovoljno, ker je bilo res od smeha za počit. Za zabavo je skrbel neki «Revček Andrejček«, oziroma dr. Leopold Lenard (vsaj tako se podpisuje). Hotel je imeti volilni shod pri g. Strmšeku, katerega se je občinstvo prav obilno udeležilo. Ker pa so mu volilci takoj izpočetka ugovarjali, je rekel, da kdor noče poslušati, naj pa gre, nakar se je soba med veliko veselostjo popolnoma izpraznila. Toda g. kandidatski namestnik še ni izgubil svojega poguma, upajoč na boljše čase, je vstrajal na svojem mestu ter volilce zopet v sobo vabil. Polagoma so začeli zopet prihajati volilci v sobo, prebirati njegovo srbsko kramo, da se je sčasoma soba zopet napolnila, toda kšefta le ni hotelo biti, ampak je slišal levite, kot še menda svoj živi dan ne. Siromaček si je bil v velikih skrbeh pred razjarjenim ljudstvom, kajti edina vrata na svobodo so bila tesno z občinstvom zaphana, toda vkljub temu se je nenadoma brez posebnih neprilik naenkrat znašel na javni tehtnici pred gostilno, kjer je pod milim nebom, oziroma tržko lipo, klaverno skončal svoj prvi in zadnji shod v Mozirju. Po pravici lahko rečemo: «Bil si tehtan in prelahek najden!«

Jeklen značaj bi naj bil nek Pikl Franjo iz Žalca. Tako pravi njegov osebni tajnik, ki ga hvalisa po samostojnih listah, kakor jud svojo slabo robo. Jeklenost Piklovega značaja poznamo pa v Savinjski dolini bolj nego je to Piklu ljubo. Enkrat liberalec, drugokrat neodvisnež, tretjikrat narodni naprednjak, potem demokrat, danes samostojnež, to ni samo jeklen, to je kar naravnost kremenit značaj. In takih značajev potrebuje — samostojna stranka! Dober tek!

Nekaj za smeh in kratek čas. Od. Št. Lovrenca na Dravskem polju poročajo: V nedeljo, dne 11. marca, so bili pri nas po rani maši napovedani kar trije shodi: socijaldemokratični, kmetsko-republikanski in narodno-socijalistični. Socijallažikratski agentje so stali na vseh oglih cerkve in čakali, kje se bodo začeli zbirati ljudje, da bi jim začeli lagati. Ravno tako republikanski tajnik Štampar, kateremu so ljudje pravili, da nosi republiko v nahrbtniku. Narodno-socijalistični plačan agent, železniški pomožni delavec Rudek si pa niti bližu ni upal, ker je bil sam in se je bal batin. Zato so se zbrali med pozno mašo pri gostilničarju Zdolšeku. Tu so izkoristili izplačevanje krompirja, na katerega je prišlo precej ljudi. Strankarski agentje so se vendar toliko sporazumeli, da bodo vse tri stranke dobile besedo. Ker jim pa g. Zdolšek ni pustil v hiši govoriti, so šli na dvorišče, kamor jim je sledilo par možakarjev, da so jih mogli smešiti. Ko je socijallažidemokrat dobil besedo in izpovedal grehe svoje stranke, je začel neki naš somišljenik vodo pumpati po njem. Vsi trije govorniki so bili do skrajnosti osmešeni in pobiti. Za NSSarje pa se sploh nihče ni zmenil. Šentlovrenčani so še vedno na stališču, da se samo SLS zavzema za vse sloje, govoričenje vseh drugih strank je pa sama demagogija. Značilen je predsednik vseh govornikov. Bila je namreč Korenova krava, privezana ob govorniku, ki je stal na koritu za živino napajati. Vsi trije govori so se končali z vzklikom: Živel dr. Korošec! Živela SLS!

Politična smola g. Novačana. (Novačanovi kandidati agitirajo za Radičevo listo. Obup gospoda Novačana). Politično vetrnjaštvo gospoda dr. Novačana gre h koncu in dne 18. marca bo slovesen pokop stranke gospoda nadpolitika in preroka, razgrajača Novačana. Njegovi bivši najboljši pristaši ga kar eden za drugim zapuščajo ter se organizirajo večinoma v novoustanovljeni Radičevi stranki in tudi v SLS. Pri Novačanovi vihravosti ni nič nenavadnega, da ga pametni ljudje zapuščajo. Značilno in pogubonosno za Novačanovo strančico (če se tako sploh more imenovati) je pa nekaj drugega. Navadno so za vsako stranko najbolj delavni njeni kandidati, kar je pač samoumevno. Tega pri kandidatih Novačanove liste ni in godi se danes, da nekateri teh kandidatov ne le, da bi se vzdržali agitacijskega dela za Novačanovo stranko, delajo na vse kriplje proti Novačanu samemu in agitirajo za Radičevo listo. Tako na primer Novačanov kandidat Borovinšek agitira po brežiškem okraju v družbi z Radičevim kandidatom Pevecom ter obžaljuje, da je Novačanovo listo podpisal. Kandidat Ubleis iz Maribora pa pridno izdaja Radičevcem Novačanove načrte in se je zadnji čas podal v družbi z Radičevim agitatorjem na agitacijo za Radiča v Savinjsko dolino. Namestnik za ptujsko-ormoški okraj — Franc Mikša je pa zadnje dneve organiziral cele čete Radičevih agitatorjev, ki imajo glavni namen, porušiti to, kar so prej pomagali sezidati za Novačana. Namestnika Weisbacherja je Novačan v zadnjem hipu podkupil s par tisočaki, da mu je ostal zvest. Kandidati Jekl, Polanšek in še nekateri drugi, ki so pa izrazili željo, da se jih ne izda, izpodkopavajo na tihem Novačanove pozicije, ali pa so se udali popolni politični brezbrižnosti in pravijo, da so se prenaglili, ker so podpisali izjavo za Novačanovo listo. Novačanu zvesti so ostali: Mahen, Tlaker, Emeršič, Kosi in pa od Novačana plačani Štamper. Nobeden od teh se pa javno ne upa pokazati pred ljudstvo. Razume se samoposebi, da Novačan sam vidi potop svoje barke in skuša rešiti, kar se da. V to svrho se poslužuje ne svojega uma toliko, kakor svojih rok in svoje gorjače. Revež ne vidi, da si s tem samo poslabša položaj. V sili se je zatekel k najskrajnejšemu sredstvu in je dal v zadnji števiki svojega kilavega «Republikanca« razglasiti laž, da je Radičeva lista zavržena, da naj vsi republikanci glasujejo v tretjo (Novačanovo) škrinjico. Smešen je Novačan, da hoče na tak način popraviti, kar je zafural. Vemo pa to, da bi v Novačanovi republiki bilo mogoče tako brezzakonje, da bi se zavrglo magari vse nenovačanske kandidatne liste, republikanstvo in svobodo bi nam pa Novačan zabijal s svojo pestjo in gorjačo v glavo. Vsak še tako omejen Novačanov pristaš mora iz tega uvideti, da prede Novačanu vražje huda.

«Matija Gubec« v Št. Juriju ob Pesnici. Veliko število lepakov je privabilo precej radovednežev v nedeljo na shod «napredne kmetsko-obrtne zveze.« Shodu je predsedoval pri več strankah neizogibni nadučitelj g. Robnik, katerega se je prijel priimek «glumač«, nekak program je pa razvijal ključavničar Rebek iz Celja ob asistenci posojilniškega uradnika Julčeka Novaka iz Maribora. Ker Rebekov program ni našel plodnih tal, je nastopil nadučitelj Robnik ter začel na podlagi neke pratike in Aškerčevih citatov razlagala zgodovino Matije Gubca, predrzno primerjajoč tega kmetskega mučenika z — Rebekom, priganjačem falirane frakarske policajdemokracije. Privlekel je tudi film inkvizicije, pa vse to ni zaleglo, ljudem se je vsa ta demagogija zastudila in zahtevali so, naj navede tudi kandidate te «napredne zveze«, ki se hoče košatiti z Gubcem. Govornik je začel naštevati kandidate, razni namestniki, ki imajo kolikor toliko stika z obrtniškim in kmetskim stanom, so mu šli gladko od ust, imena doktorjev Kukovca, Roša, profesor Mravljaka itd. je pa samo šepetal in jecljal. — Policajdemokraciji naši ljudje ne bodo nasedli, pa naj pride z Gubcem ali pa s filmi.

Polomija samostojnih v Kostrivnici. Kako so jo samostojni povsod zafurali, se je tudi pri nas videlo v petek, ko je Drofenik napovedal shod in nas hotel še enkrat osrečiti s svojo lažipolitiko. Pa je gospodin men da prej zvedel, kaj ga čaka, je poslal svojega prijatelja, ki je seveda slabo naletel. Že pri prvih besedah je dobil tak kontra, da mu je kar začelo toplo biti. Ko so mu začeli izpraševati vest, mu je pa hotelo menda sapo zaprti. Rad bi jo bil popihal, pa ni smel, moral je poslušati hočeš nočeš svojo obsodbo, katero mu je gospod župnik bral, do konca. Dobil je pa zagotovilo, da v njegovi najmočnejši trdnjavi ni ne ene krogljice več za samostojne. Dne 19. marca vabimo vse sosede, bližnje in od daleč, bo namreč naših pet republikancev raz glasilo kostrivniško republiko. Za predsednika si bodo postavili pa hrvatskega Grila, ker je baje največji.

Dnevne novice.

Lumparije nasprotnih strank.

Samostojna, demokratska, socialistična, nemška in druge stranke so imenovale predstavnike za volilne škrinjice, ne da bi jih vprašale, če sprejmejo to mesto, ali ne. Te stranke nikogar ne morejo siliti, da bi bil čuvar skrinjice. Ako je kdo na nesprotnih listinah napisan za predstavnika, ga nihče ne more siliti, da bi moral čuvati skrinjico. Mi smo vsakega predstavnika prej vprašali, ali sprejme to mesto ali ne.

Možje volilci, pustite nasprotne škrinjice, ne hodite tje!

Poročila o izidih

na posameznih voliščih pošljite g. zaupniki SLS takoj 18. marca zvečer v Maribor in sicer: iz okrajev Maribor, Št. Lenart, Ljutomer, G. Radgona, Ormož, Ptuj, Slov. Bistrica, Marenberg, Prevalje in Prekmurje na Cirilovo tiskarno v Mariboru, telefon število 113. Za okraje Celje, Šmarje, Konjice, Rogatec, Kozje, Brežice, Sevnica, Laško, Gornjigrad, Šoštanj in Slov. Gradec na telefon Gospodarske banke št. 311 v Mariboru. Prosimo točnih in popolnih poročil.

Tajništvo LSL v Mariboru.

Iz vrst finančne kontrole. Odkar je doletela l. 1920 gospode demokrate, radikalce in samostojneže nezaslužena čast, da so zlezli na stolčke raznih ministrstev, niso hoteli več poznati državnih uslužbencev, najmanj pa poduradnike finančne kontrole; sicer bi vendar ne bilo mogoče, da so nam pošiljali klofuto za klofuto in največjo s tem, da so nas maksimirali in s tem dosegli, da se nahajamo z našimi družinami v največji bedi ter smo postavljeni vsem drugim stanovom v svarilo, češ, tako boš raztrgan in lačen, če se pregrešiš, da vstopiš v državno službo. Mnogokaj bi se še lahko pisalo o naši trnjevi poti, vendar pa je to vse vobče tako znano, da bi bilo škoda za vsako nadaljno razjasnjevanje v tem oziru. Kar nam je potisnilo v roke pero, je dejstvo, da se nas sedaj pred volitvami spominjajo z raznimi umazanimi časopisi, kakor «Naša vas« itd. tisti gospodje, kateri se nas, dokler so bili na površju, nikdar niso spomnili in katerim smo bili vselej le balast, izvzemši seveda tedaj, ko smo hodili lačni in raztrgani v naporno službo in jim zbirali pri tem lepe milijončke. Niso zamogle omehčati njih trdih src ne naše brezštevilne prošnje in protesti, ne obupno ihtenje naših lačnih družin; zato pa tudi mi ne bomo odnehali in bomo ravno z isto brezobzirnostjo tolmačili našemu ljudstvu škodljivost njih centralizma. Prilike in volje nam ne manjka, da pa pridemo mi v stik s priprostim bajtarjem, kakor tudi z velikašem, to pa leži itak že v bistvu naše raznolične službe. Povemo odkrito, bežite vsi tisti, ki nas dosedaj niste poznali, z vašimi lažnjivimi časopisi, z vašimi dvoumljivimi obljubami in s proslulim centralizmom! Naša volja, naše prepričanje in naš up na boljšo bodočnost je avtonomija Slovenije in v tem našem upu bomo vrgli od prvega do zadnjega naše krogljice dne 18. marca v škrinjico SLS. — Maksimiranci.

Pozor! Liberalni advokat dr. Kukovec in vojni dobičkar-milijonar Lovro Petovar sta skuhala nov lim. Kmetijske podružnice dobivajo te dni neke brošure, kjer se udriha po vseh drugih strankah, hvali pa dr. Žerjav, ki je hotel rešiti slovenskega kmeta s tem, da je glasoval proti temu, da bi se zavarovali kmečki delavci in posli za bolezen, nezgode in starost. Žerjav je takrat propadel pri tistem glasovanju, a je vseeno korajžno ostal v ministrstvu s Pucljem skupaj, čeravno je bil Pucelj za predlog. Če je dr. Žerjav mož, bi bil moral izvajati posledice in odstopiti. Pa ni. Če je dr. Kukovec videl, da Žerjav ne pozna političnih manir, naj bi ga pa bil on opozoril na to. Pa ga ni. Prihranil si je tisti predlog o zavarovanju kmečkih poslov in delavcev za čas tik pred volitvami in hoče sedaj napraviti razdor med kmetovalci in njihovimi posli in delavci ter s tem profitirati za sebe par krogljic. Ne bo jih, Lojze! Imel si časa dovolj skrbeti za kmeta in za njegove posle in delavce, sedaj je tvoj čas potekel. Dne 18. marca bo obračun! Vsi kmetovalci, vsi posli in delavci vedo, da je njihova škrinjica št. 2. Kmetijske podružnice in slovenske občine, vrzite Kukovčevo brošuro in resolucijo v peč!

Samostojna v Rušah. Odgovor na dopis v «Kmetski moči« od 7. t. m. Potem ko so preplašeni od ogorčenega ljudstva svoj od naših mož in mladeničev «sijajen« shod klaverno zaključili, so se podali vsi samostojni na čelu s svojim Drofenikom preko Drave v Ruše. Ni res, da se je vest o njih prihodu takoj raznesla, pač pa nihče ni znal, kje mislijo zborovati. Ko so se potuhnili v «dvorano« neznatne gostilne, tedaj šele smo izvedeli o njih. In kako obilno število jih je bilo: Čujte in strmite: celih 30 (trideset)! Vseh zborovalcev pa z «bledim« kaplanom vred 43! Zborovanje je nudilo res veliko užitka za one, ki so morali slišati, kako se je g. Drofenik temeljito z ognjem na obrazu trudil dokazati, kako velikega gospodarskega pomena da je ravno za slovenske kmetijce znano amerikansko posojilo, ki bi nas ravno gospodarsko še bolj usužnjilo. (Ali povedati je pozabil, da je že v našo škodo propadlo za kšefte in «dviganje valute.) Ali je kaplan izgrešil svoj poklic, o tem bodo pa že drugi sodili, ne pa gospodje okrog SKS. Gotovo je za vas lepše, ako bi se mogli izgovoriti, da je kaplan poslal razgrajače; toda tega niti sami sebi ne verjamete, niti morete tega dokazati. Res je, da vas niti delavci več ne morejo trpeti, ko ste jih izročili na milost in nemilost centralizmu; zato so sami od sebe pobijali neresnično izvajanje govornikovo. Ko sem slišal, kako se resnica zavija in se farizejsko obrača oči, češ, SKS poslanci so branili Slovence in njihovo pravico, tedaj je vzkipelo v meni in oglašal sem se dovolj stvarno, tako da me je govornik rotil, naj mu vsaj pustim izgovoriti do konca. Zagotovil mi je svobodno besedo; zato sem pustil, da je nehal. Nato pa je zaprosil za besedo g. Viktor Glaser, ne kakor trdi dopisnik, da je izprašal meni vest, ampak želel je, me preplašiti, češ, da me bo tako ponižal, da bom za devet desetink manjši, na moj poziv pa tega ni storil, ampak se je umaknil. Našim tako inteligentnim samostojnim v album pa bo-

Kdo je izbral Pikla? Samozavestno piše njegov osebni tajnik, da je Pikla izbral «kmečki narod, ki je izšel in kmečkega ljudstva.« Da je kmečki «narod« izšel iz kmečkega «ljudstva«, no, ni ravno duhovito, ampak za silo bi se razumelo in verjelo. Nikdo pa noče verjeti, da bi Pikla izbral kmečki narod. Ne, Pikla je izbral žalski narod in ta narod obstoji iz Robleka, par trgovcev in razume se, da pri tem žalskem narodu ne manjka nadučitelja Petričeka. In ta žalski narod, ki se razven Robleka redi z denarjem kmečkega ljudstva, je po izbranju vlekel Pikla po žalskem trgu, češ, to je «neusmiljeni branitelj kmečkih pravic« in «neustrašeni parlamentarni zastopnik v bodočem jugoslovanskem parlamentu.« In Pikl se je dal vleči.

V gospodarskih vprašanjih je tako podkovan, kot nihče izmed njegovih tekmecev. Kdo neki? E, kdo drugi, kot samostojni kmetovalec v Gotovljah Franjo Pikl! Ta pa ta! Kdo ga je le podkoval? Če oče Virant, se je treba bati Piklovih podkev. Za Viranta so plačevali drugi težke tisočake in če misli Virantov zet Pikl nadaljevati tak gospodarski program, gorje njegovim prijateljem in znancem! Na prava gospodarska vprašanja se pa Pikl razume ravno toliko, kakor zajec na boben. Krojaški vajenec, pa gospodarska vprašanja!

Gospodarstvo samostojnega župana v Št. Juriju ob Taboru. Ob razstanku se ljudje navadno poslovijo, in mnogi smo tudi pri nas spregledali, kje je resnica in kje je ni, torej se javno poslavljamo od samostojne stranke in želimo, da bi še tudi drugi spregledali prazne obljube samostojnežev. Pa ob slovesu ne moremo zamolčati, kako so samostojni za blagor občine vestno gospodarili. Oči so nam odprli zlasti izkoriščevalci občinskega lova, ki ga je vodja samostojnežev L. Plavčak izlicitiral za sramotno nizko ceno 2400 K, potem pa ga je prepustil svojim rojakom premogarjem iz Trbovelj, ki se iz naše občine glasno norčujejo, na kako ceni in lahki način so prišli do zelo razsežnega lova. Ni več nobena tajnost, da so se za dražbo našega občinskega lova razun domačinov prav posebno lovci iz Trbovelj in Hrastnika zanimali, ki bi ga dražbali nad 10.000 K, ker je bilo precej licitantov, bi lahko tudi občina precejšnjo svoto dobila. Lov je izdražbal L. Plavšak za najnižjo ceno, ostali mu namreč niso naganjali iz vzroka, ki se zadnji čas prav dobro razkriva. Hrastničani vedo povedati, da je bil naš občinski lov najprej njim obljubljen, torej jim ne more biti vse eno, da je konečno L. Plavšak naš lov Trbovljam prepustil. Kdor malo misli, mu je uganka rešena, zakaj je občina kratkega potegnila. Ako bi bilo podžupanu L. Plavšak za blagor občine toliko, kot za zajčjo pečenko, bi se razvila tako živahna dražba občinskega lova, da bi imela od nje občina res precejšnji dobiček. Ker je občinski lov L. Plavšak Trbovljanom prepustil, bo tudi od dne do dne manj vreden, saj so ga tujci ob vsakem prostem času tako številno izkoriščali, da bo lovišče kmalu prazno, lovili so še, ko je bil lov že davno ukinjen in prepovedan. Nad vse čudno pa je, da ima za postave tako vneti L. Plavšak med zapriseženenimi lovskimi pazniki enega premogarja, ki v naši občini nima prav nobene lastninske pravice. Pred leti smo slepo verjeli lepi obljubi L. Plavšaka, zdaj bomo mi Samostjoni pokazali, kako se mora za občino gospodariti, danes smo ozdravljeni, osebna čast je bila prva briga, občina pa komaj deveta, kakor to razun lova dokazujejo občinske ceste, da se v blato samostojnega gospodarstva vozovi kar vgrezajo. Pri zadnjih volitvah pa bodimo tako samostojni, da s stranko samostojnih temeljito obračunamo.

Kdor noče biti srbski sluga,
Glej dobro, kje je škrinjica druga!

Kako stojimo v Lučah? Luče. Tukaj je veliko navdušenje za bližnje volitve. Vse bo volilo Slovensk ljudsko stranko, krogljice bodo zdrknile v drugo škrinjico, tam kjer je križ. Le par nevednih in zaslepljenih ljudi bi utegnilo kam drugam vreči krogljico. Ti so pa šteti na prste in si jih bomo Lučani dobro zapomnili. Kdor ne misli voliti krščanske stranke (2. škrinjica), je boljše, da ne gre volit.

Kako je na Kalobju? Pretekli teden smo spremili k zadnjemu počitku 92 letnega starčka Matija Bukušek, p. d. Brglez iz Jazbinvrha. Bil je dolgoletni kalobški župan, šolski oče itd. in ves čas svojega življenja neomahljiv pristaš SLS. N. v m. p.! — Gospod urednik! Še nekaj. Ali vi kaj veste, kod se klati tisti kmet Drofenik? Če ga kje srečate, povejte mu, naj pride k nam na račun in da bomo na dan 18. marca njegovi škrinji fige kazali. — Kalobčan.

Iz občine Sv. Krištof pri Laškem. Z grozo se spominjamo, kako so nas demokrati pri zadnjih volitvah stlačili v tesno mesarsko ulico v Laškem, kjer smo morali voliti skupno s tržkimi milijonarji. Kljub členu 50 volilnega zakona naši občini z blizu tisoč volilci niso dali ne enega volišča. Zato niti polovica volilcev ni prišla do skrinjic. Za nove volitve dne 18. marca so poslanci SLS komaj izposlovali tri volišča, kot so bila pri občinskih volitvah. Hvala jim za to, demokratom pa figo! Zadnji že sami ne upajo več s pravim imenom pred ljudstvo, Veledemokrat dr. Roš krošnjari po shodih z neko kmetsko-delavsko-obrtno suho robo, ki je nihče ne mara. Tudi socijalistom bomo olajšali štetje krogljic, ker so nas zadnjič slepili z rdečo republiko, a jo takoj po izvolitvi prodali za lepe milijončke državnega, to je našega denarja. Narodni socijalisti, samostojneži in druge, od Pašiča podkupljene duše naj istotako počivajo v miru na dan volitev. Naša škrinjica, slovenska in ljudska, bo druga, njej bomo vsi zaupali svoje krogljice.

Protest. (Dopis iz Luč.) Podpisani protestiram, da je Samostojna kmetijska stranka (Pucljeva) zlorabila moje ime, ko me je brez moje vednosti in brez kakršnegakoli mojega dovoljenja postavila za namestnika predstavnika Drofenikove kandidatne liste v Lučah. Luče, dne 9. marca 1923. Franjo Ulačnik, trgovec, Luče.

Izjava. (Dopis iz Luč). Izjavljam, da me je Samostojna Kmetijska stranka brez moje vednosti in privolitve postavila za predstavnika Drofenikove liste v Lučah. Protestiram. Luče, dne 9. marca 1920. V Jezernik, trgovec v Lučah.

Samostojni Pucelj prepovedal saditi šmarnico. — V krajih, kjer je malo sadnega drevja, a ljudje nimajo drugega krepčila za delavce, sadijo trto šmarnico. Samostojni minister Pucelj je dne 18. nov. 1922 izdal zakon, po katerem je prepovedano saditi šmarnico. Bajtarji in delavci, zahvalite se samostojnim za to prepoved. 18. marca se maščujte nad njimi s tem, da volite Slovensko ljudsko stranko, katere volilna škrinjica je druga.

Smrt mladeniča v Selnici ob Dravi. Po dolgi bolezni je umrl mladenič Ivan Essich iz Črešnjevca. Na njegovi zadnji poti smo ga spremili vsi fantje in na domu in ob grobu so mu pevci zapeli ganljive pesmi v slovo. Fantje so s šopki posuli njegov grob. Hvala vsem udeležencem in posebej še gg. duhovnikom. — Fantje so zbrali za spomin na svojega tovariša 300 K za volilni sklad.

200% NAKLADE NA UŽITNINO NA VINO IN VINSKI MOST.

(Robert Košar.)

Pri predzadnji seji našega občinskega odbora smo enoglasno odobrili proračun. Vposlali smo ga na pristojno mesto, ki nam je odgovorilo sledeče:

Odbor okrajnega zastopa v Ormožu. Št. 142. Ormož, dne 24. 2. 1923. Občinskemu uradu Kog. Pokrajinska uprava, oddelek za notranje zadeve, nas je z dopisom št. 1168 z dne 20. 2. 1923 obvestila, da vsled ugovora finančnega ministrstva ne more dovoliti pobirati v vaši občini 400% doklade na direktne davke, ampak samo 310% doklado na direktne davke in 200% naklado na užitnino od vina in vinskega mošta in to zadnje le od dne dovoljenja dalje. V prigibu vam vračamo vaš proračun za letošnje leto ter vam naročamo, da takoj skličete sejo odbora in sklenete pobirati poleg 310% doklad na direktne davke še 200% naklade na užitnino od vina in vinskega davka, to je 2.80 K od litra. Pri sklepu je postopati v smislu § 75 in 79 občinskega reda za Štajersko, to je, sklep je na običajen način razglasiti in nabiti 14 dni na občinsko desko in v razglasu navesti, da je v teku navedenih 14 dneh mogoče vsakemu davkoplačevalcu vložiti proti sklepu pritožbe, ka tere je potem priklopiti proračunskim spisom. Nadalje je treba poklicati k zborovanju (§79 obč. red) vse davkoplačevalce ter voditi zapisnik o zborovanju in vpisati izjave posameznih za ali proti sklepu odbora z da ali ne. Razglas o sklepu in o pozivu davkoplačevalcev k zborovanju, zapisnik odborove seje z vabilom in zapisnik o zborovanju davkoplačevalcev je takoj po gori navedenem postopanju predložiti semkaj v nadaljno poslovanje.

V zadnji seji občinskega odbora dne 1. marca 1923 pa smo enoglasno sklenili, da ne moremo dovoliti 200% naklade na užitnino na vino in vinski mošt, ker bi sicer s tem podražili produkt naših vinskih goric. Krčmar ne plača nikdar davkov, ampak samo producent in konsument. Prosimo za odobritev 400% občinskih doklad.

Občinam! Kakor razvidite iz predstoječega dopisa, hoče pokrajinska uprava prisiliti občine, da pobirajo 200% naklado na užitnino na vino in vinski mošt. Ker znaša državna trošarina 1.40 K in bi znašala 200% občinska doklada 2.80 K, bi se s tem podražil liter vina, oziroma mošta, za 4.20 K. S tem bi bilo naše vinogradništvo hudo oškodovano. Glasujte torej proti 200% povišanju naklade!

Opravilna številka A IV 63/23
6

Oklic,

s katerim se sklicujejo sodišču neznani dediči in upniki.

Neža Genaro, zasebnica v Ivenci št. 6, obč. Višnjevas je umrla dne 20. januarja 1923 in ni zapustila nobenega sporočila poslednje volje. Je li kaj dedičev, sodišču ni znano. Gosp. Franc Kociper, vpok. orožniški stražmojster v Vojniku se je postavil za oskrbnika zapuščine.

I. Kdor hoče zahtevati zapuščino za sé mora to v enem letu od danes naprej javiti sodišču in izkazati svojo dedinsko pravico. Po preteku tega roka se bo zapuščina, v kolikor so zahteve izkazane, izročila, v kolikor se to ni zgodilo, se bo državi v prid zasegla.

II. Obenem se pozivljajo vsi, ki imajo kako terjatev proti tej zapuščini, da jo v zgorajšnjem roku ustmeno ali pismeno prijavijo sicer bi ne mogli več zahtevati, če bi bila zapuščina izčrpana po prijavljenih tirjatvah, razun v kolikor imajo zastavno pravico.

Okrajno sodišče v Celju, odd. IV.,
dne 19. februarja 1923.

Vabilo na redni občni zbor »Gospodarske zadruge za Prekmurje, Mursko polje in Slov. gorice«, reg. zadruga z omejeno zavezo, ki se bo vršil na Veliki četrtek, dne 29. marca 1923, ob pol 11. uri predpoldne v dvorani Posojilnice v Gornji Radgoni. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva. 2. Poročilo nadzorstva. 3. Potrjenje letnega računa za leto 1922. 4. Volitev enega člana načelstva. 5. Slučajnosti. Ako ta občni zbor ne bi bil sklepčen, vrši se v smislu določil 1 §§ 31 zadružnih pravil pol ure pozneje na istem mestu in po istem dnevnem redu drug občni zbor, ki sklepa veljavno pri vsakem številu zastopanih zadružnikov.

V Gornji Radgoni, dne 28. februarja 1923.

Načelstvo.

Razpis.

Posojilnica v Mariboru razpisuje iz **Dijaške ustanove Feliksa in Pavline Ferk** osem ustanovnih mest in sicer po šturi

za visokošolce po Din. 1500·—
in za srednješolce po Din. 750.—

Pravico do ustanove imajo:

a) v prvi vrsti zapustnikovi, oziroma njegove soproge Pavline, roj. Menhart sorodniki slovenske narodnosti obojega spola in sicer dosler študirajo v Mariboru. Sorodniki morejo postati deležni te ustanove ne le kot gimnazijci (oziroma vseučilišniki), temveč tudi na drugih srednjih šolah, na kaki kmetijski šoli ali učiteljišču do konca študij ali naukov bodisi trgovski ali obrtnih.

b) v drugi vrsti so prosilci člani rodbine Konrada Mejavšek iz Reke pri Hočah ter rodbine Jožefa Jug v Rušah pod enakimi pogoji kakor ad a).

c) v kolikor ni prosilcev sorodnikov morejo postati deležni dijaki in dijakinje slovenske narodnosti na mariborskih srednjih šolah in učiteljišču oziroma na vseučilišču in sicer v prvi vrsti ubogih učiteljev in nadarjeni sinovi kmečkih rodbin, prednost imajo dijaki pristojni v sodnem okraju Sv. Lenartskem v Slov. goricah; če takih ni iz vsega glavarstva mariborskega, potem še le vsi drugi.

Dijaki in dijakinje, ki vživajo te štipendije, se morajo zavezati po možnosti vračati te podpore v ustanovni fond te ustanove.

Prosilci naj vlože svoje prošnje za podelitev ustanove do

21. marca 1923

pri Posojilnici v Mariboru, Narodni dom.

Prošnje morajo biti opremljene s spričevalom o dobrem šolskem napredovanju in znanju slovenskega ali kakega drugega slovanskega jezika, domovnico, ubožnim listom in pri sorodnikih še z rodovnikom.

Za ravnateljstvo:
Dr. Franjo Rosina l. r.

V boljše trgovsko hišo se sprejme dobro izvesto in pošteno **kuharico** katera je zmožna voditi popolnoma samostojno vse gospodinjstvo. Plača po dogovoru in zmožnosti. Prednost imajo tiste, katere so že dalj časa služile pri boljši rodbini ali župniču. Osebno se je predstaviti z dobrimi spričevali oziroma pismeno z priporočilom pri tvrdki Žargi v Kamniku Gorenjsko. 240

Proda se umetni mlin na stalni vodi, znaven blizu en oral zemljišča, pekarna, električna razsvetljava. Cena po dogovoru. Zg. Polskava pri Pragerskem. 245

Stavbišče v Gornji Radgoni z lepim vrtom, blizu cerkve na najlepšem prostoru, se takoj proda. Ponudbe na upravo lista. 1—3 246

Hlapec z letnimi spričevali se sprejme. Plača 600 K. Marin Jakob, pos. Ruše. 1—2 248

Proda se posestvo, okoli 3 orale zemlje, lep sadonosnik, poldrugo uro od Ptuja, 3 in pol ure od Maribora. Cena 140.000 K. Naslov: B Jäger, Radvanjska cesta 15, Maribor. 249

Divjake jabolčne in hruševe 1—3 letne, razpošilja po K 1·— do K 5·— za komad. Peter Korman, drevesnica v Škalah, pošta Velenje.

Kostanjev les
kupuje v vsaki množini
Škerbinek Anton
trgovec z lesom
Selnica ob Dravi.

Kupim posestvo s primerno hišo za trgovino v industrijskem kraju ob glavni cesti, ali pri farni cerkvi na Štajerskem. Zamenjam tudi za mojo trgovino s mešanim blagom v ljubljanskem predmestju. Ponudbe se pošiljajo na upravništvo »Slov. Gospodarja« pod šifro »Prometni kraj«. 2—2 224

Posestvo malo ali večje se išče v najem. — Naslov v upravi 2 2 215

Oženjen majer z večimi delavskimi močmi se takoj sprejme na večjem posestvu. Vpraša se pri upravništvu. 2—2 226

Učenca starega 14 let za kamnosečko obrt, sprejme takoj pod ugodnimi pogoji Jakob Golobič, klesar v Ljutomeru. 2—3 188

Novim zvonovom!
Priproste pozdravne pesmi (za moš. in meš. zbor, Nada Zborska opus 3) ima org. Rozman, Vel. Nedelja. Cena: Denar naprej 4, na povzetje 9 Din. 239

Proda se 600 l izabele. — Zakovška cesta 43, Pobrežje. 83

Posestvo s hišo in gospodarskim poslopjem, vrtom, travniki in poljem, skupno 6 oralov zemlje, se takoj proda. Cena 600.000 kron. Klojčnik Izidor, Tezno 33, pri Mariboru. 238

Proda se posestvo, 5 do 6 oralov, obstoječe iz sadonosnika, njive, travnika, gozda, gospodarskega poslopja, vse v dobrem stanu, tri četrt ure od Maribora. Vinarski graben, občina Rošpoh št. 193. A. Gselman. 241

Velika trgovska hiša
sredi mesta Maribor z velikimi lokalmi in dvor. poslopjem, kletjo i. t. d. z 1. aprilom vse za prevzeti, se proda. Cena 225.000 D. Ponudbe do 26. marca pod »Krajna hiša« na upravništvo lista. 242

Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru. Odgovorni urednik: Vlado Pušenjak. Izdaja konzorcij »Slov. Gospodarja.«